

Sygn. akt II CSK 220/21

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Nadleśnictwa [...]

przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w K.

o zapłatę ,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 grudnia 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 15 grudnia 2020 r., sygn. akt VII Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 2.700
(dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii

przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwana wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które przedstawiła w formie pytania: „czy wykonywanie obowiązków operatora systemu przesyłowego zgodnie z treścią art. 9C ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetycznego (tekst jedn. Dz.U. 2020 poz. 833) w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju, w szczególności poprzez konserwację i eksploatację sieci przesyłowej na gruntach leśnych, wobec braku wpływu na prowadzenie gospodarki leśnej w sposób dotychczasowy tj. przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym (Dz. U. poz. 1588), w świetle obowiązujących w 2018 r. ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 788 ze zm.) oraz ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1821), należy uznać za prowadzenie działalności gospodarczej, skutkującej koniecznością uiszczenia przez Lasy Państwowe podatku od nieruchomości, a nie podatku leśnego”.

Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania na problem o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygnięty w dotychczasowym orzecznictwie i wymagający pogłębionej wykładni. Skarżący powinien to zagadnienie sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których ono powstało. Zagadnienie powinno być ponadto „istotne” z uwagi na wagę problemu interpretacyjnego, którego dotyczy dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna jest wnoszona w konkretnej sprawie, to zarówno charakter rozpoznawanego roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy byłby związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi

pozostawać w związku z przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Zagadnienie sformułowane przez pozwaną nie ma powyższych cech. O tym, w jaki sposób należy wyłożyć przepisy podatkowe, a w konsekwencji o tym, jakiego rodzaju obowiązek podatkowy w konkretnych okolicznościach ciąży na podatniku, wypowiadają się wiążąco organy podatkowe pod kontrolą sądów administracyjnych. Do tych organów należało zatem wyłożenie pojęcia „prowadzenie działalności gospodarczej”, użytego w ustawie z 28 września 1991 r. o lasach oraz w ustawie z 30 października 2002 r. o podatku leśnym, a to w celu udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy w stanie prawnym sprzed wejścia w życie ustawy z 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz ustawy o podatku leśnym (Dz.U. poz. 1588) powód miał odprowadzać od gruntów wykorzystywanych przez pozwaną podatek leśny czy podatek od gruntów zajętych pod działalność gospodarczą.

Z ustaleń dokonanych w sprawie wynika, że właściwe organy uznały, iż powód w stanie prawnym sprzed wejścia w życie ustawy z 20 lipca 2018 r. zobowiązany jest do zapłacenia za grunty wykorzystywane w sposób, o którym mowa wyżej, podatku według stawki właściwej dla gruntów zajętych pod działalność gospodarczą, taki podatek został od niego pobrany i nie podlegał zwrotowi jako pobrany nienależnie.

W świetle umowy łączącej strony o zakresie zobowiązań pozwanej w stosunku do powoda z tytułu wynagrodzenia za korzystanie z jego nieruchomości znaczenie ma to, jakim podatkiem powód został obciążony. Pozwana zobowiązana była bowiem do zapłacenia powodowi wynagrodzenia obliczonego corocznie w wysokości odpowiadającej wartości podatków i opłat, ponoszonych przez powoda od części nieruchomości, z której jego korzystanie jest ograniczone w związku z wykonywaniem przez pozwaną uprawnień składających się na służebność przesyłu. Nie wynika z tego ustalenia, żeby uzgodnienia stron dotyczyły konkretnego rodzaju podatku, którym powód będzie obciążony. Wezwanie pozwanej do zapłacenia wynagrodzenia obejmującego podatek w stawce podatku od nieruchomości zajętej pod prowadzenie działalności gospodarczej, zamiast

stawce podatku leśnego, skoro powód odprowadził od gruntów zajętych przez pozwaną taki właśnie podatek, nie pozostaje w kolizji z postanowieniem umownym.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz – co do kosztów postępowania – art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. poz. 1800 ze zm.), orzeczono jak w postanowieniu.